

Červičev se nabere včasih pod rušnjo na travnikih toliko, da se jih nahaja po 10 do 12 na prostoru le kvadraten čevljev velikem. Dobro je tedaj rušnjo vzdigniti in červiče pomoriti, potem pa rušnjo nazaj položiti, če ni že vsa vsahnjena.

Kadar o poldne sonce vroče pripeka, pocerkaajo nek červiči sami v eni uri, kateri so na verhu zemlje. Tudi na pašnikih in pralah je veliko červičev skritih; samo da se tu ne morejo tako lahko zasledovati.

Kjer se červiči kake rastljiné lotijo, je večidel tudi že po nji. Dostikrat pa ostanejo še dolgo pod objedeno in vsahnjeno korenino in objedajo še stranske izrastlike.

Znano je, da prešiči hrošče kakor tudi njih červiče radi hrustajo, tudi kuretnina jih rada zoblje in dobro jim tekne. Verh tega pa dajajo kebre tudi še dober gnoj. Tudi mazilo za vozé so že skusili iz njih kuhati. Poznajo ljudi, katerim se ne gnjusi, kebra pozobati.

Tako se dá škodljiva žival kmetijstvu v prid obrniti, če le hočemo. Pa vsi gospodarji, vsak na svojem, se morajo lotiti kebrov.

Mnogih pregovorov, ki so znani o kebrih, ne omenimo, ker so večidel posneti le iz praznih vraž in babje vere.

## Letni zbor c. k. kmetijske družbe.

(Dalje.)

Gospod fajm. Zalokar so naznanili zboru, kar se je lani skušalo in delalo na družbinem vertu, katerega oskerbnik so. Povzamemo iz tega naznanila sledeče:

Bivec in riček sta se obnesla oba lani prav dobro. Seme obojih je močno oljnato. Bivec se seje v jeseni do sv. Lukeža, riček pa spomladi po sv. Jurji do srede majnika. Bivec cvetè, če je sušec gorak, že po sv. Jurji, in je bčelam kaj prijetna paša, ko še skor druge nimajo. Bčelarjem ga tedaj gosp. fajmošter zlo priporočajo. Dozorí pa bivec že kakih 8 ali 10 dni pred Kresom; na sterišu njegovo se more še tisto leto kaj družega vsejati. Riček pa dozorí še le enmalo pred porcijunkulo. Seme obojih se dobi na vertu kmetijske družbe.

Lanska suša poleti in jeseni je na pešeni zemlji družbenega verta zaterla skor vsaki sad. Mumjina pšenica je popolnoma konec vzela; sivi ajdi je škodovala suša in slana; pa vidilo se je, da ta nova ajda prekosí v vsem našo navadno. — Iz dunajske razstave nam je prinesel dr. Bleiweis mnogo sort krompirja; 21 sort so ga gosp. fajmošter vsadili, pa lani malo in le drobnega pridelali; upajo, da ga bodo letos več. Tudi s 4 sortami koruze ni bilo bolje. Neizrečena suša pa je zaterla tudi mlado drevje in pokončala več starejih drevés. Razun imenovanega krompirja in koruze so sejali letos talaverne pšenice, zgodnje piemontežke, veličanske reži (kaj lep sad!), černikastega českega ovsa, mnogo sort grahore, volčjega boba rumenega in višnjevca, francozke, angležke, braziliške in nemške leče; sila veliko murbenega semena in sadnih pešk; iz Verone so zasadili 100 cepljenih murv (moretiane).

Lansko leto se je iz verta kmetijske družbe 756 sadnih drevesc in 4907 murb prodalo, med temi 1000 murb in 300 jablan v Reko, 800 murb pa v Bruk na Štajersko, ostalo drugo pa domá po Krajnskem. Iz tega se vidi, kako močno kupujejo ljudje sadne in murbene drevésa, in da družbeni vert, če bi drevje še tako rado rastlo kakor ne, bi bil kmalo premajhen, vstreči vsem, ki želijo drevja.

Za gosp. fajmoštrom Zalokarjem je naznanil zboru dr. Bleiweis imenitniše reči od kmetijskih šol, ki so bile lani prvo leto v Ljubljani, drugo na grajšini gosp. predsednika na Fužinah, tretja pa v Predvdoru. Pozimi so bili vsi učenci kmetijskih šol v Ljubljani, kjer so jim gospod fajmošter Zalokar razlagali kmetijstvo, gospod

Andrej Fleišman gojzno drevje, gobe in poglavitne vodila gojzno reje, dr. Bleiweis pa živinorejo. Učenci so konec leta preskušnje dobro prestali vpricho gospod prof. Konšek-a, katerega je, kot začasnega učenika kmetijstva na ljubljanskih šolah, slavno deželno poglavarstvo kot cesarskega komisarja k preskušnjam poslalo. Z veseljem je naznanil dr. Bleiweis, da je višje c. k. armadno poveljstvo v Veroni, učencu J. Leskovic-u, katerega so letos v vojake vzeli, na prošnjo kmetijske družbe dovolilo, da ostane v šoli, dokler je ne dokonča, to je, do vseh Svetih leta 1859.

Iz naznanila o kovaški šoli in živinozdravnišnici se je zvedilo, da lani je 11 kovačev v šoli bilo, in da število vseh skupaj, ki so se dosihmal v ti šoli kovaštva in živinozdravilstva izučili, znaša 107. Tudi lani so kovači imeli pod vodstvom gosp. Skale-ta priložnosti dovelj se izuriti v kovanji zdravih, napčnih in bolnih kopit, ker med 1536 podkovanimi konji, 6 volmi in 4 osli, je bilo 213 kónj z napčnimi ali bolnimi kopiti. Pa tudi v izdelovanji kmetijskega orodja in mašin so se lahko veliko vadili, ker razun popravljanja starega orodja se je naredilo več novih plugov vsake sorte, bran, škoporeznic itd. Kar se tiče plugov in škoporeznic, so imeli gosp. družbeniki danes lepo priložnost viditi na Poljanah napravljeni plug, katerega lemež se v hip obrne na desno ali levo stran, kakor se na goratih njivah potrebuje; nova škoporeznica, vsa po angležki podobi napravljena, nareže v eni uri 18 do 20 vagánov lepe škope; ta mašina, ktera je res prava dobrotnica pri vsaki večji kmetii, velja le 50 gold. Če gospodar naloži 50 gold. na činže, bo dobil na leto k večjemu 3 goldinarje — naj pomisli, koliko več dobička mu ta škoporeznica vsako leto donese, ako rajta, kaj plača hlapcu ali pa kakemu drugemu škoporezniku. — Tudi v živinozdravilstvu so imeli dosti priložnosti se kaj naučiti, ker 186 bolnih kónj, 24 goved, 10 ovac, 18 prešičev in 56 psov; v vsem skup tedaj 294 bolnikov se je ozdravljalo v bolnišnici skozi leto, med kterimi se jih je ozdravilo do dobrega 256, zboljšalo 20, poginilo 6, pobilo 12, med kterimi 10 smerkovih in červivih kónj. 6 kónj ubozih gospodarjev je bilo brez plačila ozdravljenih in ozdravljenih.

(Dalje sledi.)

## Gospodarske skušnje.

(Presajene mlade drevesa hirajo), če se pri presajenji globokeje vsadé, kakor so poprej v drevesnici ali vertni šoli stale; skušnje so učile, da po 2 pavca pregloboko vsajeno drevje v 15 letih konec vzame, k večjemu sterpi 20 let; če so še čez 2 pavca vsajene bile, pa poginejo toliko prej. Če jih vsadiš za cel čevljev globokeje, je že prvo leto po njih. Veliko tedaj je ležeče na tem: kako globoko se vsaja presajeno mlado drevje.

(Iz jajca spoznati: ali se bo iz njega petelinček ali piška izlegla). V poslednjem velikem zboru dunajske kmetijske družbe je dr. Stam povedal, kar je o tem v nekih francozkih bukvah bral, takole: Jajca, v kterih je petelinček, so na špici gerbaste, kakor prešipnjene, — v kterih pa so piške, take so na špici gladke in okrogle.

## Slovensko-horvaška povest

o Čehu, Lehu in Mehu.

Spisal Davorin Terstenjak.

(Konec.)

Po takošnem bi bili očaki Čehov, Lehov in Mehov iz naše slovenske kerví, in ako so se po jeziku izrodili, ter je temu kriva klimatična lega, zmešanje